

MINISTER KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków Warszawa, dnia

10 LUT 2011

21. 02. 2011

WPLYNEŁO
POCZTA

ZA ZWROTNYM
POTWIERDZENIEM ODBIORU

I.dz. DOZ-OAiK-6700/644/10 [PN]

1223/2011 WD

21.02.11

DECYZJA

Po rozpatrzeniu wniosku [redacted] reprezentowanej przez radcę prawnego [redacted] dnia 10 czerwca 2010 r., o stwierdzenie nieważności decyzji Prezydenta m.st. Warszawy nr 994 A z dnia 30 września 1980 r., wpisującej do rejestru zabytków *strefy ochrony konserwatorskiej (układ ulic i zabudowę) „Żoliborz Historyczny”* – działając na podstawie art. 89 pkt 1 i art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 238, poz. 2390 oraz z 2006 r. Nr 50, poz. 362 i Nr 126, poz. 875, z 2009 r. Nr 97, poz. 804 oraz z 2010 r. Nr 75 poz. 474) oraz art. 17 pkt 2, 157 § 1 i § 2 oraz art. 158 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego,

orzekam:

- odmówić stwierdzenia nieważności decyzji Prezydenta m.st. Warszawy nr 994 A z dnia 30 września 1980 r., wpisującej do rejestru zabytków *strefy ochrony konserwatorskiej (układ ulic i zabudowę) „Żoliborz Historyczny”*.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 30.09.1980 r., I.dz. 20191/80, Konserwator Zabytków m.st. Warszawy, działający z upoważnienia Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy, wpisał do rejestru zabytków *strefy ochrony konserwatorskiej (układ ulic i zabudowę) „Żoliborz Historyczny” w granicach: (oznaczonych na załączonym planie) od wsch. Drohicka –Małogoska – Promyka –Wybrzerze Gdyńskie, od południa Krajewskiego-Zajęczka od zachodu Stołeczna od północy Potocka.*

Pismem z dnia 10 czerwca 2010 r., [redacted] reprezentowana przez radcę prawnego [redacted] wniosła o stwierdzenie nieważności decyzji Prezydenta m.st. Warszawy nr 994 A z dnia 30 września 1980 r. Spółka jako uzasadnienie dla legitymacji do wniesienia ww. wniosku wskazała, iż na terenie wpisanym do rejestru umieszczone zostały umieszczone wolnostojące nośniki reklamowe należące do Spółki. Ponadto organy konserwatorskie nałożyły na Art. Marketing Syndicate S.A. nakaz doprowadzenia zabytku *strefy ochrony konserwatorskiej „Żoliborz Historyczny”* do stanu jak najlepszego poprzez usunięcie ww. nośników reklamowych. We wniosku o stwierdzenie nieważności Spółka wskazała, iż skarżona decyzja Prezydenta m.st. Warszawy nr 994 A z dnia 30 września 1980 r., rażąco narusza art. 107 § 1 kpa, poprzez brak oznaczenia stron postępowania i z tego powodu winno się stwierdzić jej nieważność.

Organ pismem DOZ-OAiK-6700/644/10 [PN] zawiadomił strony o wszczęciu postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie.

Organ nadzorczy stwierdza co następuje.

Na skutek wezwania organu, Spółka przedłożyła odpis umowy najmu z dnia 02.06.2008 r., zawartej pomiędzy nią a Warszawską Spółdzielnią Mieszkaniową „Żoliborz Centralny”. Na mocy ww. umowy Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa „Żoliborz Centralny” oddała w najem Art. Marketing Syndicate S.A. część działek o numerze 9 i 9/1 oraz 20. Działki te położone są na terenie wpisanym do rejestru zabytków wzruszaną decyzją. Mając na uwadze charakter wzruszanej decyzji tj. decyzji wpisującej do rejestru zabytków, która wpływa na sposób korzystania z nieruchomości, organ uznał Art. Marketing Syndicate S.A. za podmiot posiadający interes prawny w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Prezydenta m.st. Warszawy nr 994 A z dnia 30 września 1980 r.

Przedmiotem postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności jest ustalenie, czy w stosunku do wzruszanej decyzji występują przesłanki określone w art. 156 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego.

Analizując wniosek Skarżącej Spółki, w pierwszym rzędzie należy wskazać, iż zarzuty przez nią podniesione odnoszą się do naruszenia norm procesowych. Warto przytoczyć w tym miejscu wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23 marca 2007 r. sygn. akt. IV SA/Wa 1806/06 [LEX nr 322283], wskazujący, iż stwierdzenie rażącego naruszenia prawa w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 kpa, w stosunku do przepisów prawa procesowego, jest czymś wyjątkowym. Zgodnie natomiast z wyrokiem z dnia 13 września 2007r. Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie sygn. akt. II OSK 1212/06 [LEX 377245], przypisanie decyzji wady nieważności w przypadku naruszenia przepisów proceduralnych dopuszczalne jest wyłącznie, gdy naruszenie tych przepisów ma charakter rażący i pozostaje w związku z ostatecznym rozstrzygnięciem sprawy.

Skarżąca podnosi naruszenie art. 107 § 1 kpa, poprzez brak oznaczenia stron postępowania.

Treść wzruszanej decyzji wskazuje, iż skierowana ona została do Naczelnego Architekta m.st. Warszawy oraz do Wydziału Architektury i Gospodarki Komunalnej Urzędu Dzielnicowego Warszawa-Żoliborz. Zatem wbrew zarzutowi Spółki, badana decyzja zawiera oznaczenie stron. Organ zauważa także, iż kwestionowana decyzja weszła do obrotu prawnego – została bowiem skierowana do Miasta Stołecznego Warszawy.

Ponadto organ wskazuje, iż zarzut braku oznaczenia stron, nie pozostaje w związku z ostatecznym rozstrzygnięciem sprawy. Jednocześnie wyjaśnić należy, iż wskazywany brak oznaczenia stron wiąże się z przesłanką wznowienia postępowania wskazaną w art. 145 § 1 pkt 4 kpa. Stosownie do tego przepisu wznawia się postępowanie administracyjne w sytuacji, gdy strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu.

Organ nadzorczy stwierdza, iż w stosunku do badanej decyzji nie występują przesłanki wskazane w art. 156 § 1 kpa. Decyzja została wydana przez organ właściwy, podstawę prawną do jej wydania stanowił art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i muzeach (Dz. U. z 1962r. Nr 10 poz. 48 ze zm.). Stosownie do tego przepisu do rejestru zabytków wpisuje się w drodze decyzji dobra kultury nieruchome, ruchome oraz kolekcje. W myśl art. 2 tej ustawy dobrem kultury jest każdy przedmiot ruchomy lub nieruchomy, dawny lub współczesny, mający znaczenie dla dziedzictwa i rozwoju kulturalnego ze względu na jego wartość historyczną, naukową lub artystyczną. Przy wykładni pojęcia „dobra kultury” należy mieć na uwadze art. 5 ww. ustawy, który określa pod względem rzeczowym przedmiot ochrony. Stosownie do art. 5 pkt. 1 przedmiotem ochrony mogą być dzieła budownictwa, urbanistyki i architektury, niezależnie od ich stanu zachowania, jak historyczne założenia urbanistyczne miast i osiedli, parki i ogrody dekoracyjne, cmentarze, budowle i ich wnętrza wraz z otoczeniem oraz zespoły budowlane

o wartości architektonicznej, a także budowie mające znaczenie dla historii budownictwa. Z powyższego niebicie wynika, że istniała podstawa prawna do wpisu do rejestru zabytków strefy ochrony konserwatorskiej (układ ulic i zabudowę) „Żoliborz Historyczny”. Wzruszana decyzja nie dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną, nie została skierowana do osoby nie będącej stroną w sprawie, była ona wykonalna w dniu jej wydania, jej wykonanie nie wywołałoby czynu zagrożonego karą oraz nie zawiera wady powodującej jej nieważność z mocy prawa.

W tym stanie rzeczy należało orzec, jak w rozstrzygnięciu.

Na niniejszą decyzję, na podstawie art. 127 § 3 kpa, strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może wystąpić do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, na adres: ul. Krakowskie Przedmieście 15/17, 00-071 Warszawa, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Z up. MINISTRA KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO
SEKRETARZ STANU
GENERALNY
KONSERWATOR ZABYTKÓW

Piotr Zuchowski

Otrzymują:

1. [REDACTED]
2. strony stosownie do art 94 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami poprzez obwieszczenie
- ③ Mazowiecki Wojewódzki Konserwator Zabytków
4. Stołeczny Konserwator Zabytków